

Nr. 25/iunie 2020

"NOI"

Revista

Școlii Gimnaziale "Otilia Cazimir", Cotu-Vameș,
structură a Școlii Gimnaziale "Carmen Sylva", Horia

Cotu-Vameș, 617246, Neamț

Tel/fax 0040233747795

ISSN 2067 – 9386

e-mail sc.cotuvames@gmail.com

Colectivul de redacție

Coordonator:

prof. Simona-Laura Nohai

Echipa de redacție:

Cadre didactice

ed. Antocș Magda

prof. înv. primar Bulhac Elzina

prof. înv. primar Ciobanu Alexandra

ed. Dima Marina

bibl. Jdăriu Violeta

prof. înv. primar Mucilănița Alina

prof. Nica Loredana

prof. Samoilă Vlad

prof. Uscatu Brândușa

Elevi

Bohîlțzanu Bianca, clasa a VIII-a

Iancu Marta, clasa a V-a

Nzacă Denisa, clasa a VIII-a

Prepeșțag Rareș, clasa a V-a

Rusu Georgiana, clasa a VIII-a

Ștefan Mădălina, clasa a V-a

Tzodorov Denisa, clasa a V-a

Todirică Andreșca, clasa a VII-a

Vigru Codrin, clasa a VI-a

Vigru David, clasa a VIII-a

Director adjunct:

prof. înv. primar Ciuștea Mirzla Elzina

Director,

prof. Stoian Ramona-Maria

CUPRINS

Din nou la școală p.5

Școala- așa cum o văd eu (Todirică Andreea, clasa a VII-a)..... p.6

*Un nou an școlar... noi experiențe... ..*p.7

"După-amiaza de film"- prof. Nohai Simona..... p.11

Dumnezeu și natura înconjurătoare. "Ora Pământului" (prof. Samoilă Vlad)..... p.13

Clubul de lectură "Zâmbete printre pagini" p.15

*Rubrica de istorie- Crearea Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (prof. Nica Loredana).....*p .17

*Proiectul național de voluntariat "Ai un hobby? Alege cartea pentru pasiunea ta!" (bibliotecar Jderiu Violeta).....*p.20

Întâlnire cu învățătorul meu (prof. înv. primar Elena Bulhac)..... p.22

Surâsul primăverii. Narcisa (prof. înv. primar Mucilenița Alina)..... p.24

Rubrica *Arta în viața copiilor. Vernisaj virtual*- Vieru Codrin, clasa a VI-ap . 27
Artă prin fotografie (Neacă Denisa, clasa a VIII-a) p. 29

Ziua porților deschise (prof. înv. primar Ciobanu Alexandra) p.31

Icoana- fereastră spre absolut (prof. Uscatu Brândușa) p.34

Timpul liber – prieten pentru bucurii și frumuseți în familie
(prof. înv. preșcolar Antocea Magda).....p.37

Condeie tremurânde- proiecte literare ale micilor artiști

*Povestea neamului Șoșonel, clasa I.....*p. 39
Tautograme- Vieru Codrin(clasa a VI-a), Teodorov Denisa (clasa a V-a)p. 40
Bancuri- Prepeleag Rareș (clasa a V-a) p.40
Covid-19. Povestiri din carantină (Ștefan Mădălina, clasa a V-a) p.41

Rămas- bun, clasa a VIII-a!
Timpul trece... sau noi trecem prin timp? (Vieru David, clasa a VIII-a).....,p. 42
Impresii la final de gimnaziu (Rusu Georgiana, clasa a VIII-a)..... ..p. 44

Gânduri la pensionare (ed. Marina Dima) p. 45

Din nou la școală...

Pașii foșnitori ai Toamnei anunță un nou început... clopoțel de funze galbene în cădere lină peste trupul pământului...

O liniște cu miros de pere coapte, de gutui parfumate, poleită cu auriul frunzelor aflate în dans rotitor pe strunele vântului...De undeva, de departe, se aude un alt clopoțel, iar trupuri mici, cu zâmbete poleite pe chipuri răspund cu pași zglobii chemării lui...

A sosit toaaaamna! "Da...", răspunde ecoul... "a sosit școaaaala!"

Cu freamăt neperceput de urechea omenească, holurile, clasele, băncile stau aliniate la linia de start în cursa noului an școlar... Cuminiți, manualele așteaptă mânuțele calde, alinătoare și ochii curioși care le vor răsfața în jocul Cunoașterii. Mai e puțin până când glasuri tinere vor umple încăperile...

Școala, așa cum o văd eu.....

Școala mea îmi este ca a doua casă unde îmi petrec jumătate de zi. Aici învăț multe lucruri noi și interesante.

Pe holurile școlii se află multe desene creative și învățăminte pentru copii. Simt că școala mea este precum o comoară ce așteaptă ca elevii să o descopere și să culeagă cunoștințele din cufărul ei. Îmi place mult școala în care învăț... școală ce poartă numele "poetei sufletelor simple"!

Școala mea are săli pentru clasele I-VIII și cabinete pentru diferite materii: română, matematică, fizică, biologie, franceză, religie, istorie. Fiecare disciplină ne deschide drumul către ceva nou de învățat.

Îmi iubesc școala: pentru mine este ca o comoară pe care nu o pot uita niciodată!

Școala reprezintă educația și pentru elevi viitorul. Nu întâmplător, în înțelepciunea populară se spune : *Ai carte, ai parte!*

Școala este cheia succesului!

(Todirică Andreea, clasa a VII-a)

Un nou an școlar...noi experiențe

Adunări la
careu...

Activități în
clasă...

Repetiții la dansuri
în ansamblul
"Dragomirești"...

Piese de teatru...

(Bobu Matei, Ștefan Mădălina și Ciobanu Denisia- "Vrem să vă dăruim câte o fereastră")

(Clasa a VIII-a- Opțional "Literatura și celelalte arte")

(clasa a V-a, "Legenda Crăciunului")

Activități
ecologice...

Ziua școlii...

"După-amiaza de film"

Și în acest an școlar, activitățile realizate în mod obișnuit la școală au fost completate de activitățile extracurriculare. Printre acestea s-a remarcat "După-amiaza de film", oportunitate pentru noi, elevii, să vizionăm ecranizări ale cărților noastre preferate și să ne întâlnim într-un cadru relaxant, în care să împărtășim impresii legate de filmele și cărțile care ne-au impresionat.

Începând cu luna octombrie (2019), școala noastră dă startul
PROIECTULUI EDUCĂȚIONAL

"DUPĂ-AMIAZA DE FILM"

Motto: "Aș încerca să le explic tuturor că, deocamdată, nu s-a inventat altceva ca să trăiești și să trăiești mai multe vieți, ca pisica, decât să mergi la cinema. (Trina Margareta Nistor)"

Invităm elevii, părinții și profesorii care doresc să vizioneze filme -ecranizări ale unor cărți celebre din literatura română și universală, pe care profesorii din echipa de proiect și elevii din Clubul de lectură al școlii le vor anunța prin afișe de popularizare.

Activitatea se va desfășura bilunar, între orele 14 și 16, în zilele anunțate anterior prin afișe, părinții elevilor din ciclul primar și gimnazial care vor participa trebuind să completeze o declarație prin care își dau consimțământul ca elevii doritori să rămână în intervalul orar stabilit la școală, asigurându-se că aceștia se vor deplasa în siguranță pe drumul spre casă după ce părăsesc incinta școlii.

Elevii interesați sunt rugați să consulte regulamentul activității.

Read
the Book

See
the Film

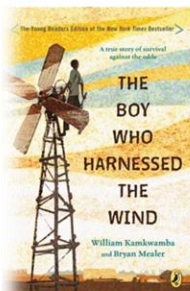

Câteva dintre filmele vizionate în cadrul proiectului, anunțate prin afișe:

După-amiaza de film

Marti, 15 octombrie, de la ora 14, vă

propunem:

„Îmblânzitorul de vânt” (2019), un film care spune povestea reală a lui William Kamkwamba (jucat de Maxwell Simba), un copil din Malawi care a îndrăznit să îmblântească tehnologia pentru a reduce apa în satul lui natal.

„Îmblânzitorul de vânt” („The Boy Who Harnessed the Wind”) e genul de film care te face să conștientizezi importanța școlii, a educației, și care-ți redă încrederea în generațiile viitoare, dar și în tine însuși.

Pasionații de lectură pot citi romanul autobiografic scris de William Kamkwamba și Bryan Mealer, care a stat la baza ecranizării de succes a lui Chiwetel Ejiofor.

Recomandat elevilor cu vârsta mai mare de 10 ani.

După-amiaza de film

Marti, 12 noiembrie, de la ora 14, vă

propunem:

Bazat pe bestseller-ul omonim, filmul „Minunea” transpune pe marile ecrane povestea emoționantă a lui August Pullman, un copil diferit, dar cu o inimă uniogă.

August Pullman este un băiat de zece ani care a avut ghinionul de a se naște cu o teribilă deformitate facială. Pentru a-l proteja de privirile și vorbele răutăcioase ale oamenilor, părinții săi îl educă acasă, dar într-o zi hotărăsc că a venit vremea ca Auggie să meargă la școală.

Minunea este o poveste emoționantă despre curaj și bunătate, despre integrare și acceptare, scrisă cu sensibilitate și umor. „Nu judeca după aparențe” pare să fie ideea de la care pornește R.J. Palacio, iar una dintre cheile de lectură este dată de replica vulpii din Micul prinț: „Nu poți vedea bine decât cu inima. Esențialul e invizibil pentru ochi.”

Pasionații de lectură sunt invitați să citească nu doar romanul Minunea, ci și Cartea lui Julian și Minunea în 365 de zile, care vor completa imaginea poveștii de viață a lui Auggie.

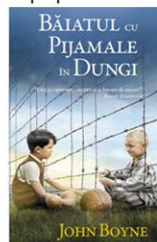
Recomandat elevilor cu vârsta mai mare de 8 ani.

După-amiaza de film

Marti, 26 noiembrie, de la ora 14, vă

propunem:

„Băiețul cu pijamale în dungi” (2008), un film bazat pe romanul omonim al scriitorului irlandez John Boyne. Filmul este o dramă profundă a cărei acțiune este plasată în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și se referă la situația deplorabilă a evreilor din lagărul de la Auschwitz, toată povestea fiind văzută prin ochii inocenți ai lui Bruno, copilul în vârstă de 8 ani al comandantului german al taberei de concentrare.

Nevoit să părăsească Berlinul natal împreună cu părinții săi și cu sora mai mare Gretel atunci când tatăl lui primește de la însuși Hitler însărcinarea de a prelua conducerea lagărului de concentrare de la Auschwitz, Bruno observă fără să înțeleagă de la fereastra noului său cămin mulțimea de bărbați și băieți îmbrăcați în haine vârgate aflați dincolo de gard. Simțindu-se singur și neavând alți copii cu care să se joace, Bruno pornește într-o zi într-o călătorie de explorare prin preajma gardului care separa proprietatea lor de lagăr și se împrietenește cu un copil străin pe nume Shmuel, care se întâmplă să fie tocmai evreu, această legătură interzisă de prietenie având consecințe neașteptate în viitor...

Recomandat elevilor cu vârsta mai mare de 10 ani.

După-amiaza de film

Marti, 18 februarie, de la ora 14, propunem:

spre vizionare elevilor noștri, dar și părinților:

Filmul, regizat în 1984 de Wolfgang Petersen, este o adaptare a romanului POVEȘTE FĂRĂ SFÂRȘIT scris de Michael Ende, și spune povestea unui puști pe nume Bastian Balthazar Bux care, într-o zi, intră într-o bibliotecă.

Proprietarul, un bătrân bizar, îl sfătuiește să citească „Poveste fără sfârșit”. În această carte, el descoperă un univers paralel, o lume alternativă plină de aventuri fantastice și de creaturi mitice. Pe măsură ce citește din carte, își dă seama că viața lui este din ce în ce mai legată de această poveste, de tărâmul Fantasia, sortit pieirii, deoarece oamenii nu mai cred în basme. Băiețelul de 10 ani devine eroul care va salva acest tărâm, reamănii bucuria copilăriei și a poveștilor.

Ca și în cazul altor ecrane succes, există diferențe semnificative între literatură și film, de aceea vă invităm să citiți și cartea.

Film recomandat elevilor cu vârsta mai mare de 10 ani.

După-amiaza de film

Joi, 30 ianuarie, de la ora 14, vă propunem:

„Un bulgăre de humă”, un film românesc din 1989, regizat de Nicolae Mărgineanu după un scenariu de Mircea Radu Iacoban. Este singurul film de lungmetraj care a adus în prim-plan prietenia dintre Ion Creangă și Mihai Eminescu, fiind o biografie a scriitorului Ion Creangă.

Rolurile principale au fost interpretate de actorii Dorel Vișan, Adrian Pintea, Mioara Irim și Maria Ploae.

„A fost prima găselniță dată când mi s-a oferit un scenariu - își amintește Nicolae Mărgineanu. Lui Mircea Radu Iacoban i s-a cerut să scrie un scenariu despre prietenia poveștilor lui Ion Creangă cu Mihai Eminescu. Era un an aniversar - Se împlinise 100 de ani de la moartea lui și a lui Eminescu. Sincer, am pornit cu neîncredere mi credea că vom găsi actori care să se potrivească în cele două roluri. Mi se părea dificil...”

De ce era dificil? Pentru că, bine știu cu toții, figura lui Eminescu este foarte idealizată. De toți românii. „Prin urmare, fiecare se simțea frustrat când vede pe cineva în locul acestui chip pe care îl idealizase. Este ca și cum i-ai da jos din icoană, făcând, prin acest gest, un sacrilegiu. Consideram că alegerea actorului care să-l interpreteze pe Creangă era mai ușoară, problema ne gândeam că va fi înalt la col care urma să-l joace pe Eminescu.”, își amintește regizorul. După îndelungi căutări, a fost ales și actorul care urma să interpreteze rolul lui Mihai Eminescu: „În momentul în care Adrian Pintea a venit să dea o probă pentru rol, a fost atât de bun și de convingător, încât l-am impresionat pe toți. (...) Am fost mai mulți actori la probă, însă, fără îndoială, Adrian Pintea a fost extraordinar. Chiar am reușit să obținem o asemănare izbitoră cu Eminescu în două secvențe.”

Durata filmului: 1h 30 min.
Recomandat elevilor cu vârsta mai mare de 10 ani.

Dumnezeu și natura înconjurătoare "Ora pământului"

Întreaga lume reprezintă sublima operă de artă a lui Dumnezeu. Așa spunea Sfântul Vasile cel Mare, subliniind faptul că Sfânta Scriptură nu vorbește despre o simplă facere a lumii, ci despre o adevărată operă de artă, ce ne descoperă înțelepciunea Creatorului. Sfântul Vasile aseamăna lumea cu o cetate ordonată care, atrăgându-ne atenția și admirația, ne îndeamnă să ne imaginăm frumusețea și măreția primei noastre cetăți din rai, de unde am căzut din pricina păcatului.

După ce l-a plămădit pe om, Dumnezeu l-a pus stăpân peste toate cele create pentru el; din păcate, însă, omul și-a înțeles greșit menirea. **A stăpâni nu înseamnă a distruge**, ci a conserva și a transmite mai departe. Prevăzând agresiunea umanității asupra mediului înconjurător, Dumnezeu a poruncit oamenilor: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii” (Apocalipsă 7, 3), arătându-ne astfel că El este și primul ecologist.

Omul modern mai ține seamă de această poruncă? Din păcate, nu! El a reușit să-și facă dușman mediul înconjurător, amenințându-i chiar existența, prin aceasta atentând, de fapt, la propria viață. Omul civilizației moderne își clădește bunăstarea răpind, prin metode din ce în ce mai complexe, **resursele limitate** ale Pământului. Și, ca și cum nu ar fi fost de ajuns, tot el, cel creat de Dumnezeu ca o cunună a creației și protector al ei, demonstrează - din păcate din ce în ce mai des astăzi - că s-a transformat în distrugătorul ei: aruncându-și în natură deșeurile (aflate într-o continuă creștere și, adeseori, toxice), favorizează distrugerea sistemelor naturale de regenerare. Toată această dramatică situație ne amintește de spusele dumnezeiescului Pavel, Apostolul: „căci făptura a fost supusă deșertăciunii nu de voia ei, ci din cauza aceluia care a supus-o” (Romani 8, 20). Sfântul Ioan Gură de Aur, foarte răspicat, spune: „creația suferă din cauza ta, omule”.

În concluzie, să ne raportăm la mediul înconjurător cu o atitudine stăpânită de mulțumire și recunoștință: natura ne duce cu gândul la măreția și atotputernicia lui Dumnezeu. Atunci când omul întrerupe legătura cu Ziditorul său, și natura își pierde semnificația ei profundă și decade, căci **toate sunt solidare cu destinul omului**; împreună cu el se ridică sau cad împreună cu

dânsul. O persoană înduhovnicită va avea și natura de partea sa, fiindu-i prietenă. Unui om secularizat, însingurat și depărtat de Dumnezeu, mediul înconjurător îi va fi dușman.

Bibliografie:

- *Biblia sau Sfânta Scriptură*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2003;
- Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilii la Facere*, traducere și note de Adrian Tănăsescu Vlas, Editura Sophia, București, 2004;
- Sfântul Vasile cel Mare, *Omilii la Hexaimeron*, Scrieri, Colecția Părinți și Scriitori Bisericești, vol. 17, Editura Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1986;
- Arhim. Mihail Daniliuc, *Dumnezeu, ecologist?!*, articol publicat în ziarul *Lumina*, ediția martie, 2019.

Clubul de lectură

"Zâmbete printre pagini"

Clubul de lectură al Școlii Gimnaziale „Otilia Cazimir” Cotu-Vameș, „Zâmbete printre pagini”, și-a început activitatea în anul școlar 2018-2019, sub îndrumarea doamnei profesoare Nohai Simona-Laura. La început avea doar șase membri, pe parcurs ”virusul” lecturii reușind să facă noi adepți.

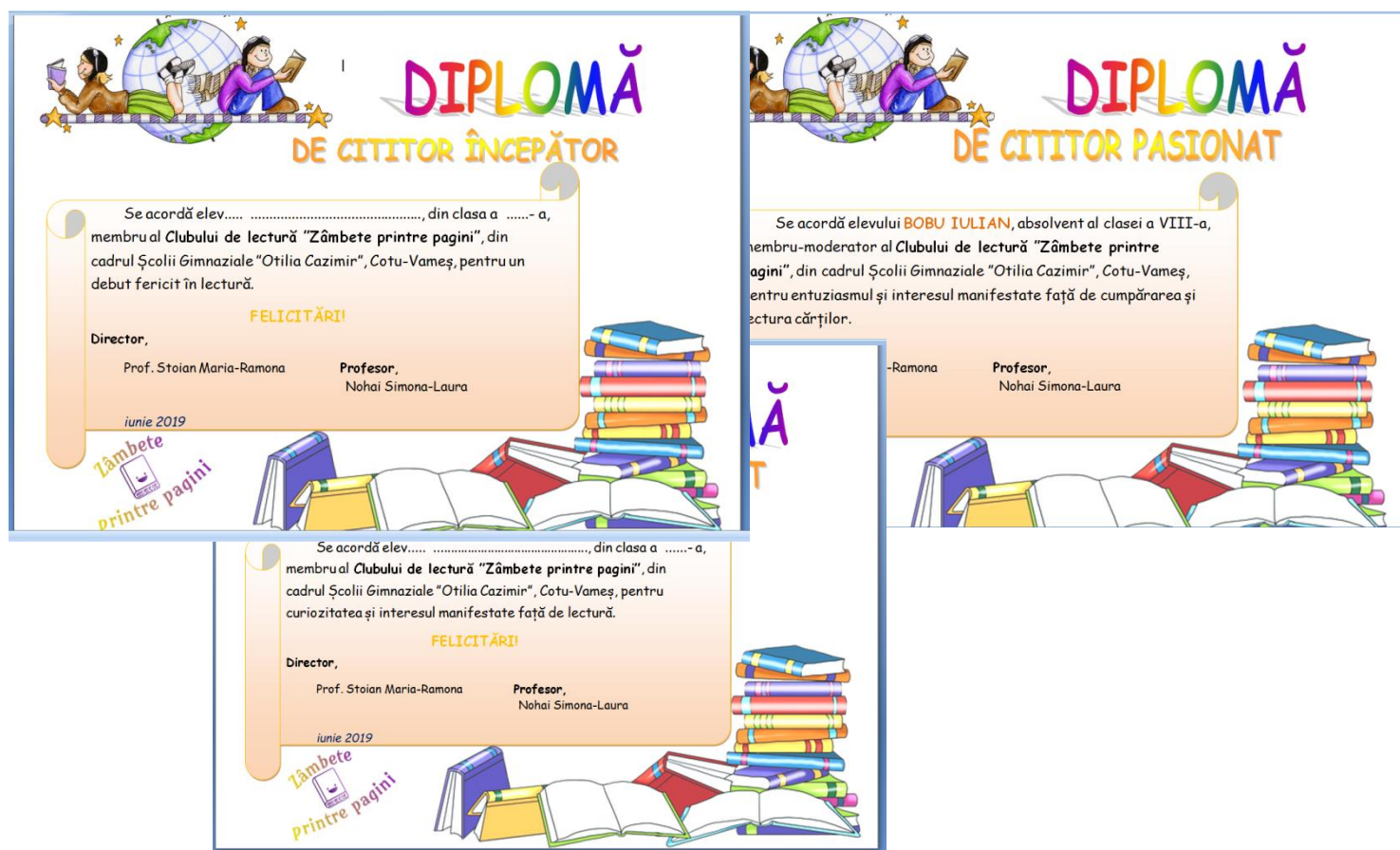
În acest an școlar, după ce fervenții cititori ai fostei clase a VIII-a și-au îndreptat pașii spre biblioteca liceului, au rămas seniori elevii actualei clase a VIII-a, care i-au atras în cercul lecturii și pe cei mai mici. Întrucât s-a început și derularea proiectului ”După-amiaza de film”, întâlnirile Clubului s-au redus, realizându-se doar lunar.

Jocurile literare, recomandările de cărți, poveștile inventate de noi sunt câteva dintre preocupările specifice din cadrul Clubului nostru.

Una dintre activitățile notabile ale Clubului ”Zâmbete printre pagini” a fost activitatea realizată în parteneriat cu școala Cordon în luna iunie a anului 2019, doamna profesoară Carmen Sandu fiind invitată la școala noastră, împreună cu elevii dumneaei pasionați de lectură. A fost un prilej de schimburi de impresii, de dialog fructuos în sfera lecturii, de legare a prieteniiilor literare...

La finalul anului școlar trecut, cititorii Clubului au primit diplome personalizate...

Îți place să citești?
Sau nu îți place,
dar ai vrea să încerci o experiență nouă?

Atunci locul tău este în Clubul de lectură al Școlii Gimnaziale "Otilia Cazimir", unde poți descoperi sau realiza:

- Prezentări de carte
- Nouități editoriale
- Ecranizări ale unor texte celebre
- Vizite la Biblioteca Municipală
- Activitate de club (prezentarea creațiilor proprii)
- activități extracurriculare dedicate cărții și lecturii
- materiale pentru revista școlii - "Noi"

Te poți înscrie în perioada 1-5 octombrie 2019, luând legătura cu unul dintre membrii echipei de organizare.

Semn Moderator: Vieru Codrin, clasa a VI-a
Organizator: prof. Simona Nohai

Idei frumoase legate de cărți... "Biblioteca" în aer liber din ștrand este un frumos îndemn la lectură...

prof. Nica Lorzdana

Rubrica de istorie

Creșterea Organizației Tratatului Atlanticului de Nord

Acțiunile URSS-ului, precum refuzul Planului Marshall, sovietizarea Europei de Est și Centrale, au confirmat lumii occidentale că trebuie să-și unească forțele împotriva pericolului sovietic. Statele europene occidentale: Franța, Luxemburg, Belgia, Olanda și Marea Britanie, reacționează prin semnarea unui tratat de colaborare economică, socială și de apărare colectivă, Tratatul de la Bruxelles (17 martie 1948), prin care a apărut Uniunea Occidentală. În articolul 4 se prevedea că dacă unul din statele semnatare era obiectul unei „agresiuni armate în Europa”, celelalte state se angajau să-i ofere „întreaga asistență și sprijinul militar de care erau capabile”¹. Câteva luni mai târziu, miniștrii apărării statelor membre au încheiat la Paris, tratativele privind

¹ Eugen Preda, *NATO: scurtă istorie*, București, Fundația Culturală Magazin Istoric, 1999, p. 67

organizarea structurii militare a Uniunii Occidentale, devenită în anul 1954, Uniunea Europei Occidentale.

Blocada Berlinului a reprezentat un moment de cumpănă al relațiilor dintre URSS și foștii săi aliați occidentali, care a agitat și mai mult spiritele, grăbind semnarea Tratatului Atlanticului de Nord. Pe 24 iunie 1948, Stalin a inițiat blocarea tuturor căilor de acces ale puterilor occidentale spre Berlin, în încercarea de a contracara măsurile organelor americane de ocupație, orientate spre intensificarea integrării economice a zonelor vestice și a părților vestice ale capitalei germane. Blocada Berlinului nu a putut fi interpretată altfel decât ca o încercare de a-i suprima pe aliații din Berlin, ceea ce ar fi însemnat o schimbare radicală a statu quo-ului postbelic în Germania². Până în mai 1949, când Stalin a anulat blocada, aliații au asigurat supravețuirea populației din Berlinul de Vest prin crearea unui „pod aerian“.

Pe fondul evenimentelor desfășurate la Berlin reprezentanții Statelor Unite, Canadei și țărilor semnatare Tratatului de la Bruxelles au așezat la masa negocierilor pe 6 iulie 1948, la Washington. Abia în luna octombrie partenerii europeni și-au anunțat „acordul deplin privind principiile apărării nord-atlantice”, iar la 10 decembrie au fost inițiate oficial negocierile privind prevederile acordului, ca după două săptămâni să fie încheiat proiectul textului³. S-a stabilit ca durata Tratatului să fie nelimitată, cu posibilitatea revizuirii după zece ani și cea a retragerii după douăzeci de ani.

Americanii doreau invitarea Norvegiei la tratative. Francezii doreau invitarea Italiei, care corespundea scopurilor politice ale Statelor Unite, dar experții militari erau reticenți, afirmând că nu face parte din zona atlantică, în plus se îndoiau de posibila contribuție a acestei țări. Unele discuții au fost și în privința invitării Portugaliei, care deși aparținea zonei atlantice și controla insulele Azore, pe care experții militari le considerau cheia oricărei colaborări militare între SUA și Europa Occidentală, avea însă un regim politic de dictatură ce era în contradicție cu principiile democratice pe care Alianța trebuia să le apere⁴. În cele din urmă, la data de 15 martie 1949, Italia, Portugalia, Islanda, Norvegia și Danemarca, au fost invitate să participe la faza finală a tratatelor de la Washington.

La data de 4 aprilie 1949, la Washington, este semnat Tratatul Atlanticului de Nord de către miniștrii de externe din cele douăsprezece țări, în ordine alfabetică: Belgia, Canada, Danemarca, Franța, Islanda, Italia, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Portugalia, Regatul Unit al Marii Britanii și Statele Unite ale Americii. Prin acest tratat SUA își asuma rolul de lider al eforturilor de apărare a Lumii Libere, ce reunea state democratice. În preambulul Tratatului sunt afirmate principiile care stau la baza acestuia: democrația, libertatea individuală și domnia dreptului, principii promovate și de *Carta Națiunilor Unite*. Scopurile urmărite erau apărarea libertății, a moștenirii comune și civilizației popoarelor lor, promovarea bunăstării și stabilității în regiunea Atlanticului de Nord, unirea eforturilor pentru apărarea lor colectivă și pentru menținerea păcii și securității. Membrii alianței își propuneau să soluționeze prin mijloace

²Jiří Fidler, Petr Mareš, *Istoria NATO*, Iași, Editura Institutul European, 2005, p.40

³Constantin Vlad, *Diplomația secolului al XX-lea*, București, Fundația Europeană Titulescu, 2006, p. 306

⁴Jiří Fidler, Petr Mareš, *op. cit.*, p. 44

pașnice orice diferențe internaționale, abținându-se să recurgă la amenințare sau la folosirea forței, în orice mod incompatibil cu scopurile Națiunilor Unite⁵.

Statele semnatare se angajau că vor menține și spori capacitatea lor individuală și colectivă de rezistență împotriva unui atac armat; că se vor consulta atunci când vor fi amenințate integritatea teritorială, independența politică sau securitatea vreuneia dintre ele.

Articolul 5 al Tratatului este un articol esențial care prevede că un atac împotriva oricărui stat membru, va fi considerat ca un atac împotriva tuturor și tratat ca atare, astfel se vor declanșa acțiuni de sprijinire, prin exercitarea dreptului la auto-apărare individuală sau colectivă prevăzut în articolul 51 din *Carta Națiunilor Unite*. Așadar Organizația Tratatului Atlanticului de Nord avea un caracter defensiv, de apărare mutuală.

După semnarea Tratatului a urmat un proces de ratificare a lui de către organele legislative ale fiecărui stat membru, finalizat la 24 august 1949, când ultimul legislativ, cel italian, a aprobat documentul. De la această dată a intrat în vigoare Tratatul Nord-Atlantic și Organizația Tratatului Atlanticului de Nord își începe activitatea.

Conform articolului 9 al Tratatului Atlanticului de Nord se constituie *Consiliul Nord-Atlantic*, alcătuit din miniștrii de externe ai statelor membre, fiind un organism de conducere suprem. *Consiliul* avea sediul la Bruxelles și a creat încă de la prima ședință, următoarele organisme: *Comitetul de Apărare*, alcătuit din miniștrii apărării ai statelor membre, având ca obiective rezolvarea problemelor de apărare și de planificarea apărării colective; *Comitetul Militar*, fiind format din șefii de stat major ai armatelor statelor membre, avea rolul să recomande măsurile considerate necesare pentru apărarea comună.

Din primăvara anului 1951 statele membre NATO încep să transmită forțe militare sub comandamentul supreme al forțelor aliate. SUA au fost prima țară care și-a pus la dispoziție toate unitățile sub comandamentul generalului Eisenhower. Marea Britanie și Belgia au predat sub comanda comună unități în Germania, iar Franța a predat trei divizii în Germania și două în Franța.

În perioada Războiului Rece alte patru state se alătură alianței. Grecia și Turcia se alătură în 1952, prin aderarea acestora mărindu-se efectivul trupelor militare, dar mai important s-a închis Marea Mediterană împotriva infiltrării blocului comunist. URSS a lansat o cerere oficială de aderare la NATO, în anul 1954, dar aceasta a fost respinsă. Republica Federală Germană aderă în anul 1955, iar Spania devine oficial membră a NATO din 1982, dar opoziția unei părți a populației spaniole a dus la organizarea unui referendum prin care țara refuza să participe la structura militară, păstrând doar calitatea de membră în structura politică.

⁵Florian Gârz, *NATO - Globalizare sau dispariție? De la războiul rece la pacea pierdută*, București, Casa Editorială Odeon, 1995, p. 85

Proiectul național de voluntariat, „Ai un hobby? Alege cartea pentru pasiunea ta!”, derulat în anul școlar 2019-2020

Colectivul de cadre didactice și elevi al Școlii Gimnaziale „Carmen Sylva”, comuna Horia și Structura Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”, sat Cotu-Vameș, s-a înscris pentru a participa la Proiectul național de voluntariat „Ai un hobby? Alege cartea pentru pasiunea ta!”

Acest proiect a fost derulat începând cu luna ianuarie 2020, de Casa Corpului Didactic P.Neamț, la care s-au alăturat școli din județul nostru și din țară.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CARMEN SYLVA”, comuna Horia, Structura ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„OTILIA CAZIMIR”, sat Cotu-Vameș
și
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Organizează
Atelierul de lucru
BIBLIOTECARI, PROFESORII ȘI ELEVII AU UN HOBBY!
În cadrul proiectului
AI UN HOBBY? ALEGE CARTEA PENTRU PASIUNEA TA!
înscris în CAEJ Neamț nr.557/20.01.2020
(educație civică și voluntariat) poziția 101

la sala de lectură a bibliotecii
în data de 23 martie 2020
ora 12
cu sprijinul cadrelor didactice și elevilor

Astfel, am mediatizat acest proiect printr-un afiș realizat de echipa de colaborare din școală, menționată în scrisoarea de intenție. Am promovat acest proiect în rândul domnilor profesori și al elevilor, înaintându-le macheta de lucru primită de la CCD-Neamț.

Domnii profesori au selectat elevii care au un **hobby**, iar acesta se regăsește într-o carte, spre exemplu: lectura, călătoria, handmande, istoria, pictura, dezvoltare personală, muzica, sportul, jocuri în diverse forme, dansuri populare, quilling, desenul, gătitul,

astronomia, etc . Astfel, au îndrumat elevii în vederea completării machetei. Această machetă centralizată la nivelul școlii noastre, am înaintat-o către Casa Corpului Didactic P.Neamț, care a centralizat-o în cartea proiectului. Cartea a apărut cu ISBN, în format on-line.

Pasiunea elevului, regăsită în carte , poate deveni o meserie pentru viitor.

Rezultatele așteptate vizează schimbări la nivel de elev și unitate școlară, creșterea competențelor informaționale și documentare ale elevilor, petrecerea timpului liber într-un mod plăcut, dezvoltarea unui hobby - posibil viitoarea meserie, creșterea stimei de sine a elevilor prin implicarea acestora în activități extrașcolare, de voluntariat, promovarea cărții, etc.

Bibliotecar,

Jderiu Maria Violeta,

Școala Gimnazială „Carmen Sylva”, comuna Horia și Structura Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”, sat Cotu-Vameș,

Ai un Hobby? Alege cartea pentru pasiunea ta! înscris în CAEJ Neamț nr.557/20.01.2020 (educație civică și voluntariat) poziția 101 Macheta nr.2 Școala Gimnazială „Carmen Sylva”, comuna Horia și Structura Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”, sat Cotu-Vameș				
Nr. crt	Nume și prenume - funcția	hobby	Fotografie cu coperta cărții	Cartea aleasă NUMELE (autorului), Prenumele. <i>Titlul</i> : <i>Subtitlul</i> (Italic sau subliniat). Locul apariției: Editura, Anul apariției.
1	Jderiu Maria Violeta bibliotecar, Școala Gimnazială „Carmen Sylva”, comuna Horia și Structura Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”, sat Cotu-Vameș	Dezvoltare personală		RANKIN, Lissa. <i>Vindecarea cu ajutorul minții. Dovezi științifice care arată că te poți vindeca singur</i> . Brașov: Editura Adevăr Divin, 2013
2	Nohai Simona-Laura, profesoară de limba și literatura română, Școala Gimnazială „Carmen Sylva”, comuna Horia, Structura Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”, sat Cotu-Vameș	lectura		BOXALL, Peter. <i>1001 de cărți de citit într-o viață</i> . București: Editura Raso, 2016

Vieru Liliana, profesor, Școala Gimnazială „Carmen Sylva”, comuna Horia și Structura Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”, sat Cotu-Vameș	Frizerie-coafură		VOINEA, Geta. <i>De-a fir a păr... Sfaturi practice pentru un păr frumos și sănătos</i> . București: Editura Curtea Veche Publishing, 2009
Ciuștea Mirela Elena, profesor pentru învățământ primar, Școala Gimnazială „Carmen Sylva”, comuna Horia, Structura Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”, sat Cotu-Vameș	Muzica		SPILMAN, Wladyslaw. <i>Pianistul</i> . București: Editura Humanitas, 2006
Palade Maria, profesor, Școala Gimnazială „Carmen Sylva”, comuna Horia, Structura Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”, sat Cotu-Vameș	Revoluția epigenetică-înțelegerea legăturii dintre minte și materie		LIPTON, Bruce H. <i>Biologia credinței. Eliberarea puterii conștiinței, a materiei și a miracolelor</i> . București: Editura For You, 2017

12 februarie 2020 - O zi memorabilă

Întâlnire cu învățătorul meu

Ziua de 12 februarie este **pentru Școala Gimnazială „Otilia Cazimir”** din localitatea Cotu-Vameș, județul Neamț o zi de sărbătoare culturală, în care urmașii poetei Otilia Cazimir, născută pe aceste meleaguri frumoase, o omagiază în fiecare an printr-o serie de activități desfășurate în școală și organizate împreună cu elevii și cadrele didactice.

Sub sugestiva denumire de „*Otilia Cazimir – poeta sufletelor simple*”, în școala noastră se desfășoară Proiectul educațional cu același nume, aflat anul acesta la a XI-a ediție. În cadrul Proiectului structurat pe trei secțiuni (literară, artistico-plastică și fotografie) are loc și prezentarea unui program artistic în care sunt implicați preșcolari și elevi ai școlii noastre, dar și invitați din alte județe.

Anul acesta, d-na prof. înv. primar Bulhac Elena, fiind una dintre cadrele didactice coordonatoare ale ediției proiectului, a invitat pe fostul dumneaei învățător, **prof. înv. primar Astanei Gheorghe** de la Școala Gimnazială Soci, comuna Miroslav, județul Iași, care coordonează echipa de dansuri populare „*Mugurașii*”. Totodată, a dat curs invitației și un fost coleg de clase primare, **profesorul Hărățu Cezar Vasile**, de asemenea fost elev al distinsului învățător Gheorghe Astanei, actualmente profesor de limba și literatura română la Colegiul „*Garabet Ibrăileanu*” din Iași.

Întreaga zi de 12 februarie a stat sub semnul emoției din trei motive bine întemeiate:

- ☺ Reîntâlnirea dintre doi foști colegi de clasă, ajunși și ei cadre didactice, și fostul lor învățător;
- ☺ Ziua de cinstire și omagiere a poetei Otilia Cazimir sărbătorită printr-un amplu program artistic;
- ☺ Nu în ultimul rând, aniversarea zilei de naștere a d-nei înv. Elena Bulhac, născută în aceeași zi cu poeta Otilia Cazimir.

Dar cel mai important și emoționant moment al zilei a fost prezența domnului învățător pe care, cu lacrimi în ochi și glas, l-am prezentat audienței din sala de spectacole a școlii. Este un bărbat suplu, cu părul nins la tâmpile, sobru dar, cu timpul, am aflat că e un om vesel, cu darul conversației și povestirii, asemenea parcă marelui său înaintaș, Domnu' Trandafir.

Chipul primului dascăl din viața mea era trădat și el de emoția momentului reîntâlnirii cu doi foști elevi care au devenit și aceștia cadre didactice la rândul lor, preluând și ducând mai departe demnitatea și respectul pentru această frumoasă meserie.

Domnul învățător Astanei Gheorghe a venit să prezinte o suită de dansuri populare realizate cu elevii clasei a IV-a pe care o îndrumă, formația „**Mugurașii**”.

Un alt moment deosebit al programului zilei a fost acela susținut de d-nul profesor Cezar Vasile Hărățu, care a subliniat ipostazele esențiale ale operei poetei Otilia Cazimir, marcând totodată și bucuria revederii cu fostul învățător și colega lui de clasă, dar și ambianța plăcută pe care a simțit-o în școala noastră.

Chipul învățătorului drag, bucuria din ochii copiilor, emoțiile din vocile cristaline și peltice ale micilor preșcolari sau pașii ușori, dar siguri ai dansatorilor ne-au încântat privirile și ne-au umplut inimile de bucurie în această zi minunată de 12 februarie 2020.

Prof. înv. primar
Elena Bulhac

Surâsul primăverii...

NARCISA

Narcisele ocupă un loc deosebit în admirabilul peisaj al primăverii. Acolo unde înfloresc narcisele se împrăștie în aer o mireasmă inconfundabilă care ne transformă grădina sau locuința într-o oază de relaxare și bună dispoziție.

Despre narcisă.....

- ❖ Narcisa este un gen originar din nordul Africii, regiunii mediteraneene și Europa Centrală.
- ❖ Termenul "narcisă" vine de la mitul frumosului tânăr Narcis din mitologia greacă, care s-ar fi îndrăgostit de chipul său. Legenda spune că floarea a apărut la moartea sa, chiar pe mormântul său.
- ❖ În România este vestită rezervația naturală Poiana cu narcise din localitatea Vad, județul Brașov.
- ❖ Frunzele sunt lat-liniare, cilindrice, ascuțite la vârf sau ensiforme.
- ❖ Florile sunt, în funcție de specie, mici (miniatur), până la 10 cm diametru, tubuloase sau coronate, simple sau invoalte, albe sau galbene, cu petale albe și coronulă galbenă sau cu coronulă galbenă cu margine roșie etc., cu sau fără miros, cu tulpină unifloră sau multifloră.
- ❖ Fructul este o capsulă.
- ❖ Se înmulțește prin divizarea bulbilor și, mai rar, prin semințe.
- ❖ Ca plante ornamentale, se folosesc în parcuri, grădini, ca flori tăiate și la ghivece.

Curiozități.....

- ✚ Narcisa este simbolul național al Scoției, înflorirea ei și nașterea mieilor vestind primăvara.
- ✚ Narcisa este și floarea națională a regatului Wales, a fost aleasă deoarece înfloarește în preajma zilei de 1 martie, când se sărbătorește ziua Sfântului David, patronul locului.
- ✚ În America de Nord, floarea de narcisă este simbolul unei asociații care luptă împotriva cancerului.
- ✚ În Egipt și în Franța, narcisa simbolizează ghinionul și moartea, fiind o floare exclusiv folosită la funeralii.
- ✚ În Anglia se spune că numărul puilor de găscă care voi ieși din ou și vor trăi este egal cu numărul firelor de narcisă aduse în casă.

- ✚ În China, era considerată o floare aducătoare de noroc, fiind utilizată în ceremoniile dedicate Anului Nou ca un simbol al vieții și al renașterii.
- ✚ Narcisele simbolizează dragostea supusă și timidă.
- ✚ Pusă în buchetul de nuntă, narcisa simbolizează fertilitatea.
- ✚ Denumirile populare ale narcisei, la noi în țară, sunt: ghiocel galben, trompeta sau cocorița.
- ✚ Bulbul narcisei este toxic, ingerarea provoacă greață, vomă, dureri de stomac, hipertensiune, iar seva plantei provoacă, în contact cu pielea, reacții alergice. Florile, însă, conțin substanțe cu proprietăți calmante, emoliente și dezinfectante.

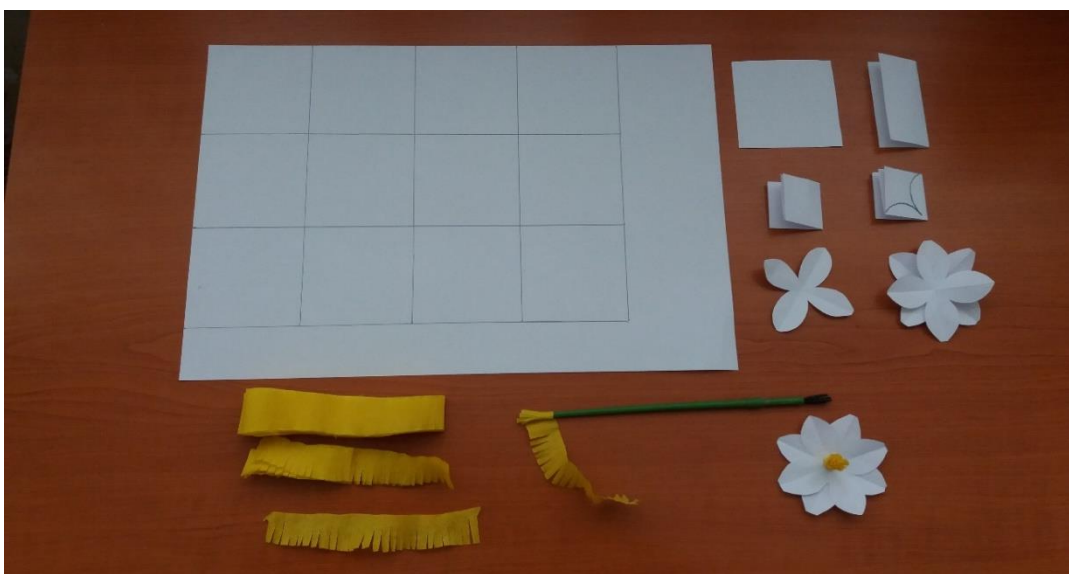

Figura 1

Figura 2

Figura3

Pentru că narcisele sunt printre cele mai frumoase și îndrăgite flori de primăvară, vă arăt cum puteți aduce primăvara mai aproape, decorându-ți casa cu narcise din hârtie.

Iată ce îți trebuie pentru o vază plină cu narcise:

- coli albe A4,
- hârtie creponată verde și galbenă,
- lipici,
- foarfecă,
- penson .

Instrucțiuni de realizare (conform imaginilor):

Figura 1: pe coala A4 formați pătrate cu latura de 6 cm. Decupați. Împăturiți în patru fiecare pătrățel obținut. Desenați modelul ilustrat. Decupați. Repetați operațiunea. Suprapuneți 2 flori obținute.

Franjurează fâșii de hârtie creponată galbenă (lățime 2,5 cm, lungimea 10-15 cm): fă mici tăieturi egale pe lățimea bucății de hârtie (dintr-un capăt în altul). Răsucește cu ajutorul vârfului unui penson și vei obține miezul florii pe care îl vei lipi în mijloc acesteia.

Figura 2: după ce ai făcut floarea, va trebui să faci și tulpina. Ia o coală A4, împarte-o în două. Alege o jumătate astfel obținută, răsucește-o ușor, până formezi o tulpină subțire și elegantă. Apoi taie o fâșie de hârtie creponată verde cu care vei îmbracă tulpina, prin răsucire în jurul acesteia.

Figura 3: pe unul din capetele tulpinii realizează 3 tăieturi mici, desfă ușor, făcând astfel baza pe care vei lipi floarea.

Poți atașa și frunze, pe care le decupezi foarte repede dintr-o fâșie de hârtie verde.

După ce vei termina de făcut prima narcisă, următoarele ți se vor părea foarte simplu de realizat și nici nu-ți vei da seama când ți-ai umplut casa cu narcise primăvăratice.

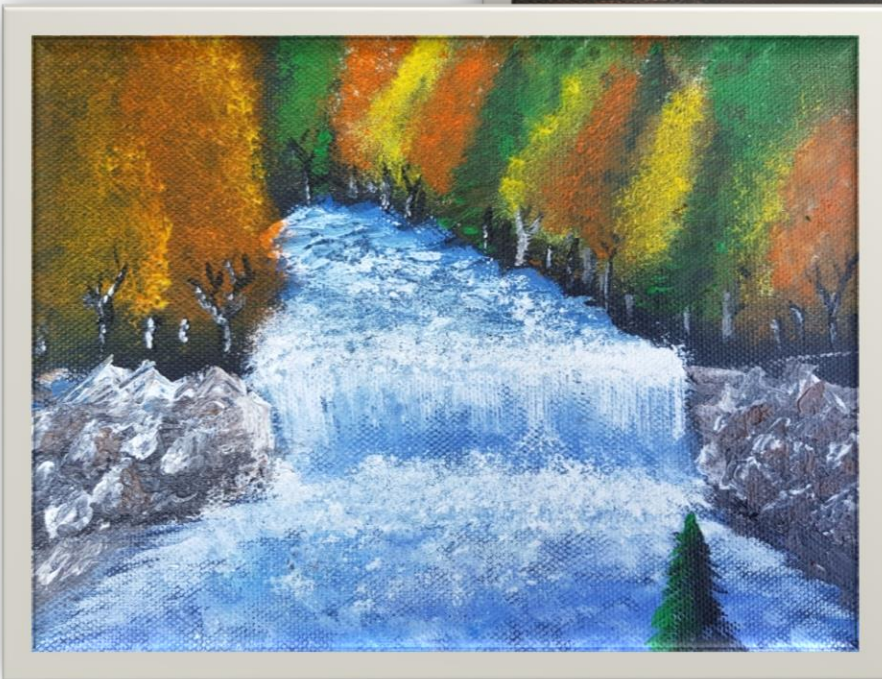
Rubrica

V
e
n
i
s
a
j

V
i
r
t
u
a
l

V
i
c
t
u
r
i
o
s
i
t
e
t
e

U.S. Forest Service

ARTĂ PRIN FOTOGRAFIE

by Denisa Neacă

Ce este o fotografie bună? O întrebare pe care, mai devreme sau mai târziu, orice pasionat de fotografie va trebui să o aibă în vedere. La început mai puțin, pentru că este etapa entuziasmului suprem, când suntem dornici să încercăm din toate genurile fotografice, fie că ne atrag cu adevărat sau nu, și nu ne punem foarte mult probleme legate de ceea ce transmitem, ci mai degrabă ne concentrăm pe corectitudinea tehnică

a imaginii, pe imitarea altor fotografi sau a unor cadre pe care le considerăm de top, sau pur și simplu pe a obține fotografii plăcute ochiului.

Cu timpul însă, lucrurile se schimbă și începem să ne dorim să aducem fotografiile la un alt nivel, cel al fotografiilor considerate bune.

Trăim într-o epocă a imaginii, fie că este vorba despre video sau fotografie. Toți vedem zilnic zeci, sute, chiar mii de imagini, realizate de profesioniști sau de amatori, pe Facebook, Instagram, site-uri de știri, sau chiar la televizor. Este foarte important să ne însușim câteva dintre noțiunile de bază despre ceea ce înseamnă estetica unei imagini.

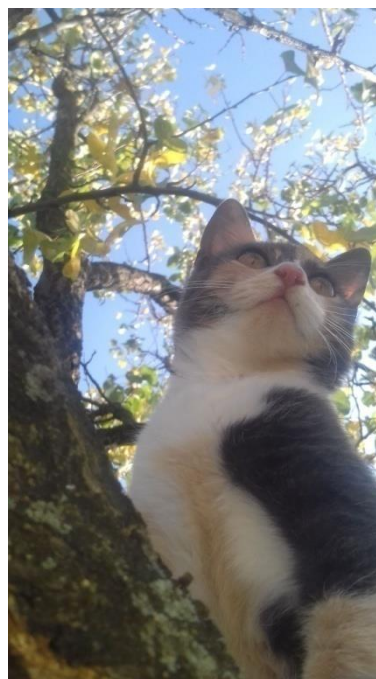
Există câteva lucruri la care ar trebui să fim atenți atunci când realizăm o fotografie apăsând ecranul telefonului nostru, iar dacă le respectăm, imaginile capturate vor fi mai bine receptate de privitor și există o mare posibilitate ca ele să fie partajate/distribuite către alte persoane:

- ÎNCADRAREA SI COMPOZIȚIA
- PERSPECTIVA SAU UNGHIIUL DIN CARE FOTOGRAFIEM
- FUNDALUL
- LUMINA (care este cea mai importantă)

Cei care dispun de o tehnologie avansată aleg să dea un alt „aer” fotografiei. De aceea mulți optează pentru adaugarea multor efecte (culoare, mărime, punerea în oglindă etc.) pentru o compoziție mai bună, pentru a mulțumi ochii privitorului.

Acum, la sfârșitul articolului aș dori să vă pun o întrebare, care sigur vă va pune în dificultate...

CARE ESTE DIFERENȚA DINTRE O POZĂ SI O FOTOGRAFIE?

ZIUA PORȚILOR DESCHISE

“Copiii sunt mâinile cu ajutorul cărora atingem cerul” (Henry Ward Beecher), tocmai de aceea ei sunt preocuparea noastră principală și cea mai dragă, iar prin educație putem să le transmitem tradițiile, codurile morale și etice, dragostea și prețuirea noastră.

Ziua porților deschise se desfășoară în fiecare an și este așteptată cu mult interes de către copii, părinți, bunici și profesori în același timp, și este un prilej de bucurie deoarece în această zi copiii vor face cunoștință cu viitorii lor colegi, cu sălile de clasă frumos amenajate, cu profesorii lor, fiind întâmpinați și cu multe surprize.

În acest an “Ziua porților deschise” s-a desfășurat în data de 10 martie 2020, și i-a avut ca protagoniști pe copiii de la grupa mare a “buburuzelor”, coordonați de doamna educatoare Dima Marina.

Copiii au vizitat mai întâi școala și apoi au participat la câteva jocuri și ateliere creative, organizate pentru ei de elevii clasei pregătitoare, coordonate de doamnele învățătoare: Ciuștea Mirela și Ciobanu Alexandra, micii musafiri intrând astfel pentru câteva ore în atmosfera vieții de școlar.

Copiii au fost întâmpinați, în cadrul activităților, de un personaj magic, venit dintr-un timp îndepărtat, și anume de Moș Alfabet care le-a propus micuților să-i inițieze în tainele magiei și să-i facă ucenicii lui. Aceștia au acceptat fără ezitare, iar pentru aceasta au fost supuși unei probe: aceea de a transforma niște simple hârtii colorate într-un buchet de flori pentru a chema îndată primăvara.

Micuții, ajutați de părinții prezenți, au dat dovadă de îndemănare, colaborare, spirit de echipă, istețime, rapiditate și, cu mânuțele lor magice, au trecut cu succes proba inițiatică dată de Moș Alfabet. Acesta s-a arătat foarte încântat de rezultatul muncii lor și i-a numit ucenici ai săi, dăruindu-le și câte o baghetă magică pentru a exersa trucuri până la întâlnirea următoare.

Moș Alfabet a plecat cu promisiunea că îi va însoți pe micuții săi ucenici în anii de școală ce urmează pentru a-i ajuta să dezlege tainele abecedarului.

De-a lungul întâlnirii, viitoarea învățătoare a preșcolarilor, doamna Ciobanu Alexandra, a prezentat părinților oferta educațională și activitățile în care s-a implicat alături de elevii săi.

Au fost prezente, de asemenea și doamna directoare Ramona Stoian și doamna directoare adjunct Mirela Ciuștea, pentru a răspunde la toate întrebările părinților.

Activitatea s-a încheiat într-o atmosferă magică, cu îmbrățișări și pupici, pe care au creat-o zâmbetele, bucuria și dragostea copiilor.

- Collection -

Icoana, fereastră spre absolut

Parte a formei plastice ce pendulează între artă și spiritualitate, icoana a fost frumos numită "fereastră spre absolut" de către Michel Quenot, specialist în icoană, simbolism și teologie.

Din punct de vedere tehnic și teologic, icoanele se împart în două mari categorii: icoanele bizantine și icoanele pe sticlă. Acestea din urmă prind viață în sate, sub mâinile îndemanatice ale țăranilor știință de carte și fără artelor vizuale. Ele poartă nostru prin expresivitatea imaginii și prospețimea culorilor, dar originea lor se afla în țările din Europa Centrală- Bavaria, Austria, Boemia, etc. (încă din secolele XVIII-XIX).

Din punct de vedere tematic, icoana pe sticlă înfățișează reprezentări religioase împletite cu elemente laice sau inspirate din folclorul local.

Deși pictura pe sticlă este o tehnică aparent pretențioasă pentru copii, am ales să abordez această tehnică cu elevii mei de gimnaziu din câteva motive: primul ar fi că este un gen de reprezentare propriu copilului, care dă prilejul unei apropieri naturale între micul artist și modelul său; al doilea motiv stă în calitățile estetice pe care suportul de sticlă le favorizează. Chiar și în lipsa unor virtuți deosebite de linie și compoziție, strălucirea sticlei sporește frumusețea culorilor, oferind, până la sfârșit, un obiect plăcut, încântător pentru copil. Nu în ultimul rând, am avut în vedere necesarul de materiale care sunt ieftine și ușor accesibile: sticlă, ramă și culori. De asemenea, nu este de neglijat nici aspectul educației religioase, dezvoltarea spirituală a unui copil fiind determinată de ceea ce absoarbe

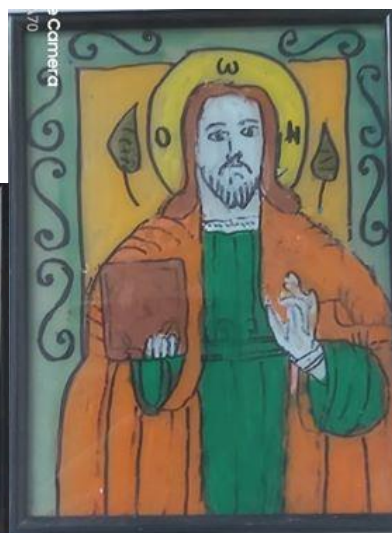
el din mediul înconjurător. În multe privințe, copiii sunt mai apropiați de Dumnezeu decât sunt adulții. Astfel, am constatat ușurința și plăcerea cu care copiii pictează icoane pe sticlă, încă de la vârste mici (clasele V-VII în acest caz). Desigur, ca în orice lucrare serioasă, micul artist și îndrumătorul său au nevoie de atenție, răbdare și perseverență.

Din punct de vedere tehnic, în realizarea picturii de icoane pe sticlă, copiii au

1. Am ales ca model patrimoniul etnografic ce înfățișează scene

care oferă garanția calității estetice și spirituale (spre deosebire de icoanele contemporane care suferă influențe diverse, modelul original riscând să se piardă).

2. Am fixat foaia de hârtie pe care erau imprimate aceste modele, sub bucata de sticlă de dimensiunea A5. Sticla a fost degresată în prealabil pe ambele

urmat etapele :

imagini consacrate din românesc, icoane vechi redată într-un stil naiv,

după care copiii au transpus imaginea prin copiere cu un marker negru a celor mai importante linii. Deoarece în tehnica sticlei imaginea se citește prin transparență, pe dosul feței de lucru, ca în oglindă, ei au avut grijă ca toate cuvintele sau simbolurile grafice specifice să fie scrise/desenate invers.

3. În mod normal, tehnica presupune pregătirea culorilor înainte de a fi folosite, prin amestecarea lor cu o emulsie proaspăt realizată dintr-o parte gălbenuș de ou și una apă. La realizarea acestor icoane, noi am profitat de calitatea superioară a culorilor ce se găsesc în comerț și am sărit peste această etapă, diluându-le doar cu apă.

4. Culorile au fost așezate cu o pensula cu păr moale, în interiorul contururilor, în pete plate și straturi succesive, fără lumini și umbre. Acest tip de colorare este mai accesibil copilului, obișnuit cu cărțile de colorat.
5. După ce culorile s-au uscat, am încadrat sticla în ramă, cu fața nepictată în exterior. Astfel, după eforturi îndelungate și plăcere pe măsură, icoanele au fost finalizate, spre marea satisfacție a copiilor.

Ultima etapă va fi expunerea lucrărilor într-un cadru expozițional dintr-un loc public pentru a fi văzute și admirate de privitori dornici de frumos și spiritualitate, care pot aprecia la adevărată valoare exprimarea artistică candidă și delicată, specifică copiilor. Această expoziție va fi ediția a doua dintr-un ciclu de expozitii, ce îmi doresc a fi cât mai îndelungat. Prima expozitie care s-a desfășurat sub numele **"Taina luminii în ochi de copil"**, a avut loc în spațiul expozițional **"Galeria Era"** din **Central Plaza Hotel**, Piatra Neamt, între 19 aprilie și 5 mai, 2019. Aceasta a însumat peste 80 de icoane pictate de elevi de gimnaziu din mai multe școli din județul Neamt, pe care i-am coordonat cu drag.

prof. Uscatu Ana Brândușa

Timpul liber - prieten pentru bucurii și frumuseți în familie

Responsabilitatea dezvoltării copilului în primele etape ale vieții revine în primul rând familiei sale. Dar, ca prima treaptă a sistemului de învățământ, grădinița de copii are o importanță deosebită în formarea personalității tinerei generații, deoarece vârsta copiilor de care se ocupă, este cea a maximei plasticități și receptivități, a deschiderii largi către lume, a curiozității nemărginite, a motivației maxime de a cunoaște tot ce există în jur.

Când copilul este mic, el nu poate „participa” direct la actul educațional, influențele sunt organizate și pregătite de adulții care îl înconjoară, la început părinții și ceilalți adulți din familie, apoi educatorii și copiii cu care vine în contact. Pentru reușita actului educațional, munca depusă de educatoare trebuie continuată, susținută și întărită de familie. De aceea, educatoarea trebuie să asigure o permanentă colaborare între grădiniță și familie și să-i convingă pe părinți să păstreze unitatea de cerințe adresate preșcolarilor cu cele ale grădinitei.

Fără sprijinul activ al părinților, grădinița nu poate realiza obiectivele educaționale stabilite, oricât de competenți ar fi educatorii. Ceea ce învață copilul de la educatoare poate să nu aibă importanță dacă părinții nu **întăresc și nu valorizează** suficient programul. Experiența dovedește că o atmosferă destinsă între partenerii educaționali este benefică. De asemenea, existența unor reguli comune, cunoscute și fixate împreună, ușurează mult efortul educativ.

Preșcolaritatea este acea etapă de viață în care libertatea trebuie pe deplin trăită pentru ca viitorul adult să se simtă liber și să fie capabil să și-o cucerească prin propriile forțe. În grădiniță, jocul îndeplinește funcții formative, prin el se îmbogățește sfera cognitivă, afectivă a vieții psihice a copilului, se extinde aria relațiilor psiho-sociale interpersonale. Prin joc, copilul învață să-și petreacă timpul liber cât mai util, încât să-l influențeze pozitiv mai târziu în viața de adolescent și de adult.

Programele distractive -fie că se desfășoară ca activități complementare, fie că apar în programele opționale sau în cele extracuriculare – oferă numeroase ocazii de bucurie, veselie, dar, în același timp, un mijloc de realizare a obiectivului propus : „ **dreptul la odihnă , la joc și ac tivități proprii vârstei copilului** “

Sugestiile de activități liber alese din aceasta perioadă vor avea răsfrângere directă atât asupra comportamentului copilului, cât și asupra socializării lui cu membrii familiei. În această perioadă de criză, când

copii trebuie să stea acasă împreună cu părinții, sugestiile de activități propuse de cadrele didactice sunt binevenite. Copilul are nevoie în primul rând de stimulare intelectuală, care i se ofera prin jucării, cărți, discuri, casete, fișe de lucru, dar și prin intermediul părintelui, care participă la investigațiile copilului. Pentru a fi un bun părinte ce își înțelege copilul, adultul trebuie să-și amintească de propria lui copilărie, să re trăiască sentimentele copilului de atunci, care se păstrează intacte în mintea adultului.

Vârsta preșcolarității, primii cinci-sase ani de viață, este cea mai importantă pentru achiziționarea unor deprinderi, a unor cunoștințe și pentru stabilirea unor atitudini care să funcționeze pe tot restul vieții. Relațiile care se stabilesc între părinte și copil sunt hotărâtoare pentru calitatea relațiilor pe care le va stabili acesta din urmă, de-a lungul vieții, în diferite contexte.

Fiecare copil este unic, are nevoie să fie iubit, să i se asigure securitatea fizică și psihologică în perioada aceasta. A-i furniza materiale interesante, a aprecia copilul în realizările sale cât de mici și a ajuta copilul cu bunavoință și afecțiune să depășească obstacolele întâlnite, precum și propria-i dezamăgire și pierderea încrederii în sine – acestea sunt coordonatele pe care trebuie să se întâlnească acțiunea educativă a părintelui și cea a educatoarei.

O mare parte din viața copilului se va desfășura în grădiniță, iar de armonia dintre cele două medii educaționale va depinde mult dezvoltarea viitoare a copilului.

prof.inv.preșcolar Antocea Magda

Condeie tremurânde...

proiecte literare ale micilor artiști

Povestea Neamului Șoșonel

A fost odată un neam numeros de șoricei carnivori: neamul Șoșonel. Locuiau cu toții într-un palat cu totul neobișnuit . De ce spun asta? Pentru că era făcut, în totalitate, din carne. Ani la rândul, toți șoriceii neamului Șoșonel s-au hrănit cu acele cărămizi ce se aflau la baza castelului. De aceea, în timp, acesta a devenit cam... instabil. La fiecare adiere de vânt, se clătina. Așa că șeful clanului a hotărât, într-o zi:

- Draga mea familie, e timpul să ne mutăm. Castelul e ruinat, e urgent să ne găsim un alt adăpost. Are cineva vreo propunere?

- Am auzit că peste 5 mări și 5 țări există împărăția lui Mozzarella! răspunde marele bunic Șoșonel. Toate vietățile din acel ținut trăiesc foarte bine și se înțeleg între ei, chiar dacă sunt din specii diferite. Ce ar fi să ne mutăm și noi acolo?

- Și cum vom proceda? Avem atât de multe lucruri! Cum le vom muta?

- Eu propun să lăsăm totul aici! intervine bunica Șoșonel. În noua casă, o vom lua de la zero. Vom începe o nouă viață.

- Bună idee! De mâine pornim spre noua noastră locuință, hotărî Șoșonel.

A doua zi, dis-de-dimineață, tot neamul șoricesc o porni la drum. Dar, spre nefericirea lor, împăratul din castelul de carne aflase de planul lor. Așa că, nici nu ieșiseră cu toții din împărăție, că șoriceii au început să fie atacați. Se trăgea în ei cu săgeți ce aveau în vârf carne otrăvită. Cu chiu, cu vai a reușit să scape cam jumătate din neamul șoricesc.

- Ce necaz s-a abătut pe capul nostru! spuse Șoșonel șeful. Să ne fie învățătură de minte: lenea se plătește. Dacă vrem să trăim cât mai mult trebuie să ne facem noi de mâncare, să fim mai muncitori, să avem mai mult respect față de lucrurile din jur. Să începem o nouă viață!!

- Da, da, da! au răspuns în cor ceilalți șoricei. Așa vom proceda!

După o săptămână, au ajuns cu toții pe tărâmul condus de împăratul Mozzarella. Au mers întâi la împărat să-și ceară voie să locuiască acolo. Acesta a fost de acord, cu anumite condiții:

- Pentru a avea cu toții un trai bun, trebuie să lucrați în fabrica noastră. Cei bătrâni și neputincioși vor avea grijă de pui, iar tinerii se vor angaja. Veți primi locuințe, pruncii vor merge la școli.

-Vom face întocmai, spuse șeful Șoșonel. Vă mulțumim pentru încredere!

Așa au început șoriceii noștri o viață nouă. Au încetat să mai mănânce carne, au trecut la brânză, pe care o făceau ei.

(Lucrare colectivă, clasa I

prof.înv.primarMucilenița Alina)

TAUTOGRAME

Cântecele

Cucuveaua cântă cu cocostârcul,
Castorița cântărește,
Castorul cosește,
Câinele combină
Cimbrul cu cireșe.

(Teodorov Denisa, clasa a V-a)

Ursul

Ursul, un uluitor uriaș urecheat,
Urmărește ulița ursuleților urecheați
Urnind un ulcior ultraumplut.

(Vieru Codrin, clasa a VI-a)

"V"

Vezverița
Vinde
Var
Vulpița
Vrza
Valută
Vulpoiul
Visgază
Vin
Vaca
Vrza
Vițel
Vânzătoarea
Vinde
Varză
Viermăș
Văruiește
Viespea...

Denisa Teodorov, clasa a V-a

Daruri...

Denisa duce
dopul după deal
Duba duce
dulciuri...
Dacii domnesc
după
drum.
Decorațiunile dăruiesc dragoste...
Delta
depune
dureri
din desigurii... (Teodorov Denisa, clasa a V-a)

Bancuri

☺ La școală, domnul profesor de geografie le explica elevilor fenomenul care va avea loc la prânz :

- Măi copii, azi la ora 16, va avea loc o eclipsa solară. Să o urmăriți atenți!
Curios, Ionel întreabă :
-Pe ce canal?

☺ Ion la benzinărie :

- Sărut – mâna doamnă! Aveți săpun?
- Domnule, aici e o benzinărie. Avem doar benzină și motorină.
- A, ok! Da... roșii aveți?

(Prepeleag Rareș, clasa a V-a)

Covid-19

Povestiri din carantină

Salutare tuturor! În ultima vreme, viețile noastre au fost schimbate brusc: „A APĂRUT COVID-19!”.

Am fost băgați în carantină. Pe mine cel mai mult m-a afectat faptul că nu am mai mers la școală și că nu au putut veni părinții mei acasă din străinătate.

Nu îmi imaginez ce aș fi făcut dacă aș fi stat la bloc, nu la curte... Nu prea m-am plictisit, mereu se găsea câte ceva de făcut prin GRĂDINA: de pus răsaduri, de udat răsadurile, de pus porumb, de pus fasole... Chiar dacă stăteam în casă, tot găseam ceva de făcut: aveam orele ONLINE, făceam teme cu fratele meu, iar camera mea nu se curăța singură. Nu o să mă credeți, dar am gătit: lapte de pasăre, tort de mere, paste, tort diplomat și multe altele, toate făcute de mânuțele mele de copil de 12 ani.

Am avut pui, mulți pui și mititei, care ieșeau prin gărduleț și scăpau din poiată...
CÂT AM ALERGAT DUPĂ PUI!

Să nu uit: nicăieri nu mai erau măști de protecție, mănuși și dezinfectant, deci era criză. Toate mallurile, restaurantele, locurile publice erau închise. Trebuia să mergi pe strada doar cu declarație, în caz contrar poliția îți lua 2000 de lei din buzunar.

Am descoperit că îmi place să mă uit la seriale și filme, că știu să desenez și că îmi place să citesc.

CORONA VIRUS mi-a schimbat viața!

(Ștefan Mădălina, clasa a V-a)

Iancu Marta, clasa a V-a

Rămas-bun, Rămas-bun, I-a! clasa a VIII-a!

Timput trece... sau noi trecem prin timp?

Am auzit de nenumărate ori expresia “timpul trece repede”, fără să mă gândesc ce înseamnă. Acum înțeleg.

Privesc pozele de la grădiniță și nu-mi explic cum de eram atât de mici! Și doamna educatoare era atât de bună, îngăduitoare, nu ne certa dacă se întâmpla ceva pentru care ne simțeam vinovați. Îi sunt recunoscător și azi că nu mă obliga să fac lucruri ce nu-mi plăceau, cum ar fi să dansez sau să mimez ceva. Următoarea doamnă educatoare avea să ne învețe deja litere și cifre, să ne obișnuiască cu reguli, să ne învețe poezii mai lungi. Eram mari de-acum, aveam cinci, șase ani. Acolo, la grădiniță eram “bătrâni” și lumea avea așteptări de la noi!

În alte fotografii, tot noi, un pic schimbați datorită uniformelor și ghiozdanelor imense, însoțiți de părinți vizibil emoționați și îngrijorați. Doamna învățătoare ne-a dirijat către clasa pregătită din timp spre a ne familiariza cu viața de școlar. Până în clasa a patra, doamna ne-a așteptat de fiecare dată așa, cu voce bună, surzătoare, gata să ne sprijine în tot ce făceam. Ne-a pregătit pentru concursuri, ne-a dus în excursii, am făcut drumeții, am râs. Toate rudele mele știau glumele cu care ne distra doamna, căci nu mă puteam abține să nu le povestesc. Dar timpul trece repede...

Suntem în clasa a cincea. Alături de noi, în fotografie se află acum doamna dirigintă. E de-a noastră! Non-conformistă, stă cu noi în pauze, îi povestim tot ce facem la ore, sau poate nu chiar tot, dar, în sfârșit, ne împrietenim și ne atașăm repede de ea. De-a lungul ciclului gimnazial am făcut cunoștință cu o mulțime de domni și doamne. Sunt cei împreună cu care am descoperit noi cuvinte, formule, cunoștințe de toate felurile, dar și cei cu care am stabilit anumite relații. Fiecare dintre noi a îndrăgit o materie și pentru că a simpatizat profesorul care o predă. Suntem aproape cât dascălii noștri, unii deja i-am depășit ca statură, ne apropiem de finalul clasei a opta.

Examenul se apropie. Sfârșitul clasei a opta însă a fost unul total neașteptat, pe care nici nu concepeam că îl puteam trăi. La jumătatea semestrului al doilea, din cauza pandemiei, nu am mai venit la școală și nu ne-am putut întâlni unul cu altul. Deși făceam ore online, simțeam că îmi lipseau tot felul de lucruri: mersul pe jos cu prietenul meu, până la școală și spre casă, atmosfera din clasă, glumele colegilor, emoțiile, tensiunea de la teste și de la teze, discuțiile cu ceilalți, comunicarea cu profesorii, aerul clasei.

Timp de doisprezece ani, am fost împreună majoritatea dintre noi, iar acum a venit momentul să ne luăm rămas bun unii de la alții și de la cei care ne-au învățat. Fiecare vom alege un drum nou. Poate n-am fost o clasă foarte unită și echilibrată, dar trebuie să recunoaștem că ne-am bucurat de o atmosferă liniștită, am avut multe “faze” amuzante când toți izbucneau în râs și de care ne vom aminti cu plăcere. Bagajul cu care plecăm nu are doar cunoștințe, ci și amintiri

frumoase!

(Vieru David, clasa a VIII-a)

Clasa noastră a fost foarte unită pe parcursul anilor, deși au existat și mici neînțelegeri uneori. Cu toții ne amintim cât de mult ne distrăm în pauze, pe terenul de sport sau cum ne uitam pe geam la cei care jucau fotbal în timpul orelor libere. Ne amintim cu drag de jocurile din pauze și cum uneori uitam să ținem evidența elevului de serviciu și nimeni nu se ostenea să șteargă tabla și totodată ne bucuram împreună când se anunța suspendarea unei ore de curs și făceam haz de necaz când primeam notele de la orice fel de test.

Am fost o clasă unită și ne sprijineam și susțineam unul pe altul la nevoie, am petrecut 12 ani împreună și acum ca am ajuns la sfârșit ne uităm în urmă și ne vedem cât de mult am evoluat și ce prieteni buni am fost în ciuda neînțelegerilor, ne dăm seama unde am gresit, dar cel mai important e că zâmbim cu gândul la amintirile pe care le avem.

Rusu Georgiana, clasa a VIII-a

GÂNDURI LA PENSIONARE...

GÂNDURI LA PENSIONARE...

"O viață închinată grădiniței" sau "Azi e ultima mea zi de grădiniță"...cam așa ar suna un titlu de poveste... o poveste despre și cu personajul Marina!

Dintotdeauna mi-am dorit să devin educatoare, să fiu "ca Domnișoara" (una dintre educatoarele mele dragi, întrucât copilăria mea a fost un lung șir de mutări dintr-o localitate în alta, datorate slujbei pe care o avea tata și, implicit, un șir de

mai multe doamne). Dorința mea a început să prindă contur în toamna anului 1974 când am intrat pe porțile Liceului Pedagogic "Gh. Asachi" Piatra Neamt... anii au trecut și iată-mă în 1978, după 4 ani de studiu, EDUCATOARE!!!

Au trecut 42 de ani de când mi-am început cariera profesională... primii ani i-am desfășurat în mai multe grădinițe (Crăiestii, Bălușești, Săbăoani, Roman), dar nicaieri nu era locul meu... Locul meu l-am găsit în toamna anului 1995, la gradinița Cotu-Vames! Atunci, la o întrebare pusă de colega mea, am dat un răspuns ferm: "Am venit să rămân, de aici să ies la pensie!" Nu știu dacă a fost un răspuns la un impuls de moment sau așa a fost destinul, cert este că, iată, astăzi sărbătorim ieșirea mea la pensie de la Gradinița Cotu-Vames! Sau... sărbătorim "Ziua învățătorului" pe vechi... așa se sărbătorea pe vremea mea, pe 30 iunie!

Nimeni nu a putut să spună, până acum, care moment este mai încărcat de emoții - cel de la început de drum sau cel de încheiere a activității de ani și ani de zile... Cu siguranță, fiecare moment este important în felul său și ne marchează viața... dacă primul pas este încărcat de speranțe, de dorințe, de ambiții, dar și de sfială, de teama intrării în necunoscut (pentru că trebuie să recunoaștem, fiecare

început e o necunoscută), finalul unei etape a vieții aduce cu ea satisfacția rezultatelor muncii și liniștea sufletească a datoriei împlinite!

Știu, munca de educator pare ușoară, la îndemâna oricărei persoane, dar știu și știți și dumneavoastră la fel de bine că nu este deloc așa și că nu este deloc ușor. Sunt părinți care se mulțumesc să-și crească copiii, doar să-i crească, iar educația, instrucția să o lase în seama școlii... ceea ce nu vor sau nu pot ei să facă trebuie să facă școala, omul de la catedră. Aici se ajunge într-un punct în care se face mare presiune pe noi, oamenii școlii..."Doamna, cu mine nu vrea să mănânce", "doamna, nu vrea să țină creionul

în mână", "doamna, pe mine nu mă ascultă"... sunt doar câteva "indicații" sau "informații" pe care ni le dau părinții când aduc copilul la grădiniță, iar noi trebuie să fim în gardă mereu...ei bine, fiecare problemă are o rezolvare, dar asta se face cu multă răbdare, sacrificii, zile de muncă, poate nopți nedormite din cauza gândurilor..."cum să fac?", "ce să fac?"...dar acest greu se transforma în "frumos", frumos care într-o zi îți spune: "Ai obosit, ți-am dat energie de fiecare dată să mergi mai departe, acum e vremea ta să te odihnești!"...

Profesional, am pregătit câteva generații de copii și i-am predat școlii... la fiecare generație am lăsat câte ceva din sufletul meu... m-am încărcat de energie cu fiecare dintre ele... nu aș putea spune dacă m-am atașat mai mult sau mai puțin de una dintre generațiile de copii, pentru că la fiecare am avut trăiri și experiențe deosebite, altele decât la cele de dinainte... doar că prima și ultima generație parcă și-au găsit un alt loc în sufletul meu...De ce? ...prima (cea din anii "95) pentru că totul era nou, necunoscut, trebuia să dau totul pentru a mă face cunoscută ...ultima, cea din 2020... poate pentru că nu au avut (sau așa am crezut eu) ceea ce aș fi vrut eu și m-au ținut în priză mereu... (spuneam uneori: dacă nu mă hotăram să ies la pensie, grupa aceasta mă făcea să iau această hotărâre)...

Spuneam deseori colegelor: mi-am început cariera cu o comisie metodică (eu, un copil timid, proaspăt devenită absolventă, supravegheată atent de ochii experimentați ai unor doamne educatoare, cu o anumită vârstă...) și voi termina cu un

cerc pedagogic... Dar dacă începutul s-a concretizat, finalul... Cu părere de rău, omul experimentat Maria Dima nu a putut excela... vremurile!

În plan personal, în decembrie 1978 m-am căsătorit, mi-am întemeiat o familie, avem doi băieți de care suntem mândri, copii realizați, copii împliniți... am împlinit 42 de ani de căsnicie, o căsnicie pe care ne-o dorim lungă și liniștită. De-a lungul timpului am trecut și prin încercări, au fost și sușuri, și coborâșuri, dar Cineva, acolo Sus, ne-a dat putere și am trecut peste toate. Aceasta sunt eu, Maria Dima...vine o vreme când nu te mai lași amăgit de tinerețe și înțelegi că nimic nu e veșnic. Dar amintirile nu trebuie să fie o povară - trebuie să-ți dea senzația timpului pe care nu l-ai pierdut. Și chiar dacă vremea trece... faptele rămân mereu în inimile celor din jur...

Am gustat cu fiecare generație un pic din bucuria succesului și așa am putut merge mai departe... nu mi-am dorit să fiu prima, dar am vrut să am un loc onorabil printre colegi. Am încercat să fiu cât mai corectă și cât mai eficientă la locul de muncă! Cred că aceste dorințe mi s-au împlinit, așa cred eu... dacă dumneavoastră aveți altă părere, dacă ați văzut altfel lucrurile... vă rog să îmi spuneți! E ziua destăinuirilor...

Da, mă pensioneiez, dar să știți că nu mă retrag. Voi fi alături de dumneavoastră ori de câte ori mă veți chema. Consider că ieșirea mea la pensie e un nou început și voi găsi energie, modalități de a o trăi activ! Sper ca următorii ani din viață să-i petrec în pace, armonie, sănătate alături de familie - soț, copii, viitori nepoți! Îmi voi completa toate actele necesare, deja am alergat pe la toate școlile pe unde mi-am desfășurat activitatea pentru a-mi aduna adeverințele necesare...Și, cu ajutorul bunului Dumnezeu, îmi voi depune dosarul la Casa de pensii, apoi... voi pândi poștasul și-l voi aștepta să-mi aducă o decizie...decizie care mă va bucura mai mult sau mai puțin...

Vă mulțumesc pentru că-mi sunteți alături astăzi, într-un moment atât de important din viața mea... pentru că ați făcut parte din viața mea timp de 25 de, vă mulțumesc pentru că mi-ați acceptat/suportat capriciile, uneori... sunt un om ca oricare altul, cu defecte, calități... mi-ați fost colegi, mi-ați fost prieteni, mi-ați fost a doua familie! Vă mulțumesc pentru că existati!

Vă doresc vacanță frumoasă, ani de școală cu liniște și cu bucuria împlinirii!

Paginile revistei "Noi" se
închid acum pentru a lăsa loc
amintirilor...

O nouă aventură a
cunoașterii, experiențe noi,
visuri și zâmbete traduse în
imagini și cuvinte vă așteaptă în
următorul număr al revistei
Școlii Gimnaziale "Otilia
Cazimir", Cotu-Vamgeș!

